

Vad dväljs i mörkret

morbror Julius och Esmeralda extra scen

Mamma -

Pappa -

Astrid - Elin

Melissa - Jasmine

Signe - Helena

Morbror Julius - Conny

Fröken Lilja - Ulrika

Amelie, kammarjungfru - Miranda

Lina, köksa - Elsa

Tuva, passopp - Tyra

Nina, passopp - Savannah

Miriam, passopp - Ida

Ilse, städchef - Zuhli

Villemo, städflicka - Estrid

Greta, passopp - Aiyana

ungdomsgäng:

Selma - Alice

Christian - Ed

Lisette - Klara

Johanna - Alicia

Henry – Åke

Holly – Emma H

Emmy - Maja

Inez – Emma N

Spöken:

Cassandra - Lovisa

Jonathan - Felix

Tristan - Casper

Julia – Alva

Alva – Moa

Konrad – Erik

Erika - Ella

Regina - Elsa

Filippa - Agnes

Ankomsten

(Astrid) Jag fattar inte varför jag inte får följa med! Jag måste alltid passa de där småungarna. Jag hatar det! Skitungar!

(M) Du säger inte så om dina småsyskon! Vi har ju redan pratat om det här, du måste ta hand om dem och se till att de har det bra hemma hos morbror Julius, det kan ju vara lite gammaldags där med alla personal, de kan bli rädda!

(As) Men varför ska vi bo där då???? Varför kan vi inte få bo hos farmor?

(M) Det var ju så passande när Julius ringde och ville att ni skulle komma och hälsa på, han är så intresserad av Signe.

(As) Vad kul för henne då, då kan hon ju bo där själv!

(P) Det är ju bara för att hon är hans gudbarn. Han är intresserad av er alla.

(As) Anställ nån barnvakt eller nåt, jag vill inte! Ni kan inte tvinga mig!

(P) Älskling, vi vet att det känns orättvist, du är stor nog att följa med och det är just därför vi vill att du är med dina syskon. Du vet precis vad du ska göra om det händer något med Signe. Om hon får ett anfall..

(As) JA!! Det är ju synd att jag vet det då..

(Mam) Vad sa du?!

(As) Inget.. SKIT!

(Conny och personalen uppradad.)

(MJ) -Jaha.. Välkommen då Signe, ja ni andra också såklart. Kan ni klockan?

(Si) -ja..

(As) (suckar)

(MJ) Hur gamla är ni nu egentligen? Melissa?

(Melissa) 12! Har du wifi?

(MJ) Wajfaj? Är det någon slags frukt, vi kan höra med personalen..?

(As och M tittar på varandra och fnissar)

(Si) Jag är 9 år, men jag fyller 10 om tre veckor.

(MJ) ..och du Anna?

(As) Astrid heter jag!

(MJ) Oj förlåt.. Astrid, hur gammal är du?

(As) Jag är fjorton!

(MJ) -Jaha ja.. Klockan är ju redan åtta så det är bara att hoppa bums i säng! Rummet är upp för trappan bakom er. Ja det går väl bra att ni sover tillsammans?

(As) (stönar) åhh

(Me) Lägg av..

(Si) -ok..

(Amelie) Godafton..

(MJ) Lilla Amelie här kommer att hjälpa er om ni behöver något under tiden ni bor här. Toaletten är nerför trappan bara, till höger. Kan ni höger och vänster?

(Si) -ja.. (de andra himlar med ögonen)

(MJ) -De andra flickorna här är Tuva, Miriam, Nina, Line, Ilse, Greta och Villemo. Hoppas ni får det trevligt här. Jag sitter i mitt arbetsrum om det är något, spring iväg nu.

(Si) -ok..(de andra släper med sina väskor)

(Amelie) Välkomna hit, middagen är undanstökad men jag kan hämta några smörgåsar åt er sen. Jag ska visa er rummet. Här är toaletten som herr Julius nämnde.

(Melissa till Astrid) Herr Julius? Är det 1800-talet eller?

(Si) Bor du här i huset Amelie?

(Amelie) ja fröken Signe, jag bor i en annan del av huset. Det är bäst att ni inte springer runt i onödan. Herr Julis får inte bli störd.

(Astrid) Vad gör han egenligen om dagarna den käre morbror Julius?

(Amelie) Han skriver musik, en fantastisk opera...

(Melissa härmar opera)

(Astrid) Ajj, (håller för öronen) sluta melissa!

(Amelie) Jag hoppas ni ska trivas här, ring i den här klockan om det är något. Jag kommer strax med några smörgåsar. (går)

(As) ..Vad konstiga de är, aldrig hört talas om wifi..han verkar tro att vi är småbarn, jo vissa av oss är ju det..

(Si) Vad du är taskig!

(Melissa) Ska vi kolla runt i huset?

(Si) Gå inte, jag vill inte vara ensam, hon sa ju att vi inte fick..

(As) Meh, du kan väl klara dig en liten stund! Jag orkar inte sitta här och stirra på när du leker med din docka!

(Si) ok...

(Si) (ser sig omkring, lyssnar i väggen, knackar lite, plötsligt knackar det tillbaka)

(Si) (rycker till)

Myra myra myra, tur att du är med mig i alla fall.. Det är läskigt i det här huset!

Tänk om jag var hemma nu (Signe)

Jag undrar om de tänker på mig
de äter väl pannkakor förstås
med grädde och med blåbärssylt
och kanske spelar Monopol
tänk om jag var hemma nu

Körbärsblommorna har slagit ut
och grannens katt har fått ungar
det luktar pappa om en skjorta
och mamma som lyfter mig högt högt
tänk om jag var hemma nu

(spökljud..)

(Si hoppar till av att Amelie står där)

(Amelie) Du saknar dina föräldrar.. jag vet hur det är att sakna någon..

(Signe) Oj vad du skrämde mig.. ja.. det är lite läskigt här.. men väldigt fint!

(Amelie) Här är smörgåsarna.

(Signe) Tack! (lägger handen på Amelies arm)

Vad kall du är.. Fryser du? Vill du låna en tröja? Jag har massor av koftor som jag fått av farmor i julklapp. Hon säger att barn idag har alldeles för lite på sig..

(Amelie) det behövs inte..

(Signe) Jamen en halsduk i alla fall, jag får dem i namnsdagspresenter för att barn idag... (lägger en halsduk runt Amelie hals)

(Amelie) Du har ett gott hjärta. ... ta dig i akt Signe, du.. det.. ta dig i akt.

(Signe) Vad menar du? (Avbryts av instormande syskon)

(As) Hahaha... vilket creepy hus!

(Si) Amelie? (Amelie går)

(Me) Supercreepy!

(Signe) Vad betyder creepy?

(Mi) Läskigt!

(As) Det är bara en massa långa konstiga korridorer med gamla porträtt på människor. Och så hittade vi en jättekonstig dörr som inte gick att öppna. Undrar vad som finns bakom?

(Si) Jag vill inte veta..

(Mi) Var inte så mesig, tänk om vi kan hitta en nyckel? Det kanske finns en skatt eller ett spööööke!

(As) Jag är jättetrött (gäsp) "klockan är ju redan åtta" oj, nu är hon faktiskt tio. Godnatt, Signe, godnatt Missa.

(Si) Godnatt Astrid!

(spökerier)

Dag 1

(barnen vaknar)

(As) Ännu en spännande dag i det underbara huset.

(Melissa) Jag är vrålhungrig!

(As) Det är ju du jämt!

(De går till frukosttrummet)

(Tuva, Miriam och Nina kommer in med frukost och dukar på)

(De niger på 1800-talsvis)

(Tuva och de andra): Godmorgon fröken Astrid, godmorgon fröken Melissa, godmorgon fröken Signe.

(Astrid) hej..

(Melissa) Tja!

(Signe) Godmorgon..vad heter du?

(Tuva) Jag heter Tuva, fröken.

(Signe) Kan ni inte bara säga Signe, det känns jättekonstigt med fröken..

(Astrid) För en gångs skull håller jag med..

(Nina) Vill.. du ha omelett Signe..?

(Signe) Nej tack, jag tar gärna lite toast om det finns,..

(Nina) toast?

(Signe) Ja, rostad bröd?

(Miriam) Jag ska hämta. Här är ett meddelande från herr Julius till er. Han låter också hälsa att det är bäst att ni håller er i närheten av ert rum, i sådana här gamla hus är det inte säkert. Framför allt östra flygeln, där är det hål i golven rakt ner i kata... i källaren. Dörrarna är ändå låsta till Östra Flygeln.(går och hämtar rostat bröd)

(Si) (Godmorgon barn...)

(As) Jag läser! (drar lappen ifrån henne)

"Godmorgon barn, jag måste sitta och skriva hela dagen och får inte bli störd, flickorna tar hand om er, vi ses till middagen. Lek gärna ute om ni vill."

Hurra, vi får leka, och ute dessutom!

(Si) Måste du klaga hela tiden, jag får ont i öronen!

(As) Jag får väl klaga så mycket jag vill!

(Si) Gå och gör det någon annanstans då!

(As) Det skulle jag gärna göra, om det inte var för att jag måste passa dig!

(Si) (Blir ledsen) Stick då om du inte vill..

(As) Jag kanske ska göra det! (Stormar ut)

(Melissa) Tuva, har ni mobilt bredband?

(Tuva) m-mobilt bredb..?.. jag har flera olika band i min sykorg. Vilken färg önskas?

(Melissa) Va? Har du hört talas om internet? INTERNET

(Nina) Vi är inte så moderna här, herr Julius föredrar det så.

(Line) Nere i byn finns bibliotek och handlare. Fråga där efter det du söker.

(Melissa) ok.. tack för frukosten (går)

(Miriam) Här är din tåst Signe.

(Signe) Jaha tack.. ska jag hjälpa till att duka av?

(Tuva) jamen du är ju..

(Signe) jag har ju ändå inget att göra, jag hjälper gärna till.

(As)- Hej!

(Selma) -Vem är du?

(As) Astrid, vem är du själv?

(Selma) Selma..

(Lisette) Hon vill inte bli kallad Slemma, eller hur!

(As) Nähä

(Selma) Tack Lisette..

(Christian) Vänta nu, bor du i spöket?

(As) Buuuu, spöket....Bara för att det är gammalt? Tror du på spöket, hur gammal är du egentligen?

(Christian) – Det går faktiskt rykten om det där huset..

(As) Vaddå för rykten..

(Holly) - Har du inte sett barnen..

(Henry) ..eller den andra..

(As) - nej.. barnspöket alltså, låter ganska gulligt

(Lisette) Är du kaxig eller..?

(Johanna) Känner du knäppisen som bor i huset?

(As) Tyvärr ja, det är min morbror..

(Inez) Stackare, han verkar helkonstig..

(Josefin) Men det är klart, bor man i det huset så..

(de tittar på varandra)

(Emmy) – Bor du ensam med den där knäppskallen och hans myskopersonal?

(As) Nej, mina syrror är med också..

(Selma) Var är dina föräldrar då?

(As) De jobbar utomlands, de är läkare.

(Christian) Varför följde du inte med dem istället, det låter ju ascoolt!

(As) Jag måste ta hand om mina småsyskon, min lillasyster Signe har astma och det är typ bara jag som kan lugna ner henne..

.. vad finns det att göra här då? Jag menar, vad brukar ni göra?

(Johanna) Typ inget...

(Holly) Vi brukar hänga här, eller på fotbollsplanen..

(Astrid) Men varför hänger ni här, det är ju hur tråkigt som helst..

(Henry) Det är ju värsta spöket ju, det är flera människor som har sett konstiga saker, vi ska filma och lägga upp på youtube och tjäna massor av stolar. Kan inte du fixa in oss någon natt så vi kan filma!!

(alla) jaa, gud vad spännande..!!

(As) Jag vet inte... jag har ju precis kommit hit..

(Johanna) Är du rädd?

(As) Nej..

(Inez) Kom igen nu!

(As) Nej sa jag ju..

(Johanna) Hon är feg

(As) Är jag ju inte!

(Inez) Inte så konstigt egentligen med allt som hänt i det där huset.

(As) Vad är det som har hänt då!?

Mördarhus

(Lisette) Det var tvåhundra år sen det hände
när Lilja förlovade sig
med greven, han var stilig och charmig
och ägde just inte en grej

(Henry) alla (alla) kallar (kallar) huset (huset)
Dödens hus

(Inez) Liljas föräldrar, de stack
hos elaka mormor fick hon bo
Liljas hjärta blev hårt
och längtan efter kärlek blev allt.

(Christian) alla (alla) kallar (kallar) huset (huset)
Ondskans hus

(Selma) Men greven blev kär i nån annan,
och lämnade Lilja direkt
av sorgen blev flickan helt galen
och något i huvet gick fel

(Emmy) alla (alla) kallar (kallar) huset (huset)
Smärtans hus

(Holly) En dag så kom det en droska
med barn, och de flyttade in
men en dag var alla barnen borta
och ingen såg nånsin dem igen

(Johanna) alla (alla) kallar (kallar) huset (huset)
Mördarhus

Dag 2

(MJ) Barn! Var är ni? Signe? Ja, de är väl ute och leker förstås..

Ringer i en liten klocka och Ilse och Villemo kommer in)

(MJ) Ilse, Villemo.. har ni sett barnen? Jag har inte sett dem varken igår eller idag.. De får väl mat?

(Ilse) Ja Herr Julius. Igår åt de både frukost, lunch och middag och idag med..

(MJ) Men var är de då? Vad är klockan egentligen?

(Villemo) Klockan är tio Herr Julius, flickorna ligger och sover.

(MJ) jaså minsann, Ilse, be Amelie hämta ett glas vatten och en tablett, jag har så ont i huvudet, och det blir alltid värre när jag sovit, och du Villemo, be Line och de andra att inte hålla på och städa på nätterna, jag vaknar av oljudet och de behöver ju sova. Tass, tass, spring spring, de kunde ju åtminstone smyga runt..

(Villemo) Städa.. men Herrn, de sover ju i...

(MJ) Najajajaja! Spring iväg nu..

(Ilse) javisst herrn. (alla ut)

Spökbarnens dans

(black)

(Morbror Julius sitter och stirrar ner i sin middagstallrik)

(barnen in)

(i kör) -Hej. (*han hoppar till*)

(MJ) -jåså...ja god afton,.. jag hoppas att ni sovit bra barn, trots springet inatt..

(As) Springet? Jag hörde inget, gjorde du det Melissa?

(Me) Nä, jag sov

(Tuva, Nina, Line, Greta och Miriam in)

(Sig) Hej!

(alla tre) God afton!

(MJ) Flickor, jag bad er ju att inte springa runt och städa på nätterna! Det är fint av er att ni vill hålla rent men jag sover så dåligt förstår ni.

(Line) Vi svär att vi sov herr Julius.

(MJ) Jåså? Kan jag ha inbillat mig? Signe hörde du inget?

(Si) Nej..tyvärr..

(MJ) Var glad för det, flicka lilla, det är mycket störande.. och mitt i mina märkliga och ganska otäcka dröm. Tänk jag drömmer samma sak varje natt, det är ju inte klokt. Har ni någonsin hört talas om det flickor va? Hahaha..

(Me) Coolt! Vad drömmer du då?

(MJ) Jag vaknar, i drömmen, av att det står en fantastisk kvinna i mitt rum, hon har långt svart hår som faller över ryggen. Hon står och nynnar på en ljuvlig melodi, hon vänder sig mot mig och ler och hennes ögon liksom förtrollar mig. När hon talar är hennes röst som klingande klockor. ”se mig, säger hon, se mig i ögonen. Skydda mig, håll porten låst” Det känns som att jag vill göra allt, allt för henne men samtidigt är det som en iskall hand kramar mitt hjärta, jag är stel av skräck och sen när jag vaknar på riktigt badar jag i svett. Är det inte lustigt va? Hahahaha! Nåja nåja, det är bara en dröm, inget att bekymra sig över. Nina, mer sås tack! (alla har stelnat och Nina rycker till)

(Si) Vad läskigt! (till syskonen) Tänk om hon menar den där låsta porten ni hittade?!

(AS och Me hyschar)

(MJ) Vafalls? Låst port?? Har ni varit i Östra flygeln? Kära barn, det är alldeles, alldeles förbjudet förstår ni! Dit går ni inte igen, då får vi låsa in er i ert rum.

(går ut och de äldre syskonen med)

(As) Bra Signe!

(Si) Jag visste inte att det var hemligt!

(Melissa) Finns det mer bröd?

(Miriam) Javisst.

(Si) Miriam, varför är den Östra flygeln stängd?

(Mi) Det är av säkerhetsskäl.

(As) Hur gammalt är huset egentligen? Det var några ungdomar som berättade att det hände något här för flera hundra år sedan.. Det var någon fröken som bodde här..

(Greta) Fr-fröken..

(Line) Nej Greta!

(Nina) Hon blir rasande..

(Si) Vem? Vem blir rasande?

(As) Tuva, berätta om vem som bodde här! Har det hänt något i Östra Flygeln?

(Line) det är fint väder idag, varför inte ta promenad? (de går ut)

(Me) Vilka konstiga människor det bor i det här huset. Ska vi gå till rummet?

Jag måste ladda mobilen.

(As) Ok..

(Signe) Vänta, det är något..

(As) Vad? Mår du inte bra?

(Si) Jo.. men känner ni, det är alldeles kallt..

(As) Men åh, sluta skrämmas, jag trodde du fick astma eller nåt! Ta på dig en halsduk, kom nu!

(Si) Gå före ni, jag kommer...

(Si) Hallå?

(Cassandra) -Signe.. Signe... känner du kylan? Jag är så kall men känner ingen kyla... så kall..

(Si) -V-vilka är ni?

(Jonathan) -Vi bor här, precis som du.. känner du kylan Signe?

(Konrad) - Vi har bott här i tvåhundra år.. Vill du röra vid mig? Rör vid mig snälla!

(alla) Mig med, mig med.. (Signe ut med handen, vill röra)

(Alva) (fräser åt de andra) Nej, rör dem inte Signe, då blir du bränd. Dödens kyla bär vi. Dödens kyla är så kall att den fräter sönder din hud. Ni vet bättre!

Låt mig få gå

(Cassandra) Det är iskallt där jag är, men jag fryser inte alls

Hjärtat har slutat slå, så jag känner ingenting

(Konrad) Jag drömmer om beröring men ensamheten förtär mig

(Tristan) jag är fångslad av ångest, och skuldyngd smärtdräkt beklär mig

(Filippa) Jag är alldeles tom, för hon har stulit min själ

(Julia) låt mig få gå

låt mig få gå

låt oss ur tiden träda

(Jonathan) Dag och natt, månader och år

vi är fast på denna plats, för evigt, för evigt

(Alva) minnet av det förflutna, flyter här runt omkring oss

(Erika) genomsnittligt och fräsig, flyktigt dansande irrbloss

(Filippa) Jag är alldeles tom, för hon har stulit min själ

(Regina) låt mig få gå

låt mig få gå

låt oss ur tiden träda

(Si) Vad vill ni mig?

(Julia) Varna dig, varna dig Signe.. Du har ett gott hjärta, det ser vi.

(Tristan) Detta hus är inte säkert för dig, du måste ge dig av.

(alla) ..du måste ge dig av Signe!

(Filippa)

”Det som dväljs i mörkret är död och endast död
ondskan spinner klabbig tråd av någons själanöd..

(Regina)

..väver sen ett nät av den med en förbjuden tunga
vita ögon, vita fingrar, fångar själar unga”

(Si) Jag förstår ingenting.

(Erika) ”Det som dväljs i mörkret...”

(Si) Vad är det som dväljs i mörkret?

(Alva) Mörkret .. hon kommer....akta dig Signe.. ge dig av, ge dig av..

(alla) Ge dig av Signe...
(de försvinner)

(Line in)

(Line) Signe? Fröken? Vad har hänt? Du är ju alldeles stelfrusen! Signe! (skakar henne)

(Si) "Det som dväljs i mörkret är död och endast d.." (hackar tänder)

(Line) rörde du dem? Tog de på dig?

(Si) (skakar på huvudet)

(Lina) Kom, vi måste få dig varm!

(mörkt)

Dag 3

Signe ligger och sover och vaknar långsamt

(Astrid och Melissa sittar bredvid)

(Astrid) Signe snälla.. säga något..

(Melissa) Titta åtminstone på oss!

(Amelie, Greta, Nina, Miriam, Villemo, Ilse och Tuva in)

(Line) Jag hittade dig i matsalen alldeles stel och konstig.. Råkade du kanske somna och drömma något otäckt?

(Si) (skakar på huvudet)

(Line) Nehej, ja det är ju lite kallt här i huset.. Nåväl..

(Nina) Här får ni några extra filtar.

(Amelie) Här Signe, nu ska du nog se att du inte fryser mer. (stoppar om henne)

(Melissa) Amelie, Signe säger att hon träffade barn i matsalen, flera stycken och att de var... döda.?

(Amelie tittar på Nina och Tuva)

(Villemo) Barnen..

(Miriam) Nej vi får inte... det kommer att gå illa!!

(Tuva) Vi måste förstå ni väl! De är i fara.

(Astrid) Vaddå i fara?

(Amelie) Det är sant, barnen finns här ibland oss. De är döda, sedan länge. De kvider i väggarna och klagar i vinden.

(Ilse) Vi hör gråt vissa nätter.. en gång såg jag en av dem.. det var en flicka.. hon grät utan tårar..

(Nina) Ännu värre var det för Line. Hon rörde vid en av dem en gång. Hon fick ett brännsår på armen. De bär dödens kyla som bränner hål på din hud.

(Si) Precis så sa de!

(Greta) Visa armen Line!

(Line) Sluta Greta, du skrämmer bara upp dem.

(Ilse) Men de måste få se, annars förstår de inte..

(Signe) Jag fryser fortfarande..

(Ast) Signe! Vad skönt att du pratar igen!

(Me) Vad hände Signe, berätta vad de sa!

(Si) De varnade mig. De sa att vi måste härifrån! Varför Amelie, varför måste vi härifrån?

(Amelie) Jag vågar inte.. det är Hon..

(Me) Är det fr..

(Amelie) Sch!! Säg det inte, det är livsfarligt att säga hennes namn!

(Greta) Barnen söker något.. Hon gjorde något med dem. Stal något ifrån dem. Jag har hört hur de klagar.

Sångtext tjänsteflickorna

(Tuva) Jag har hört dem, jag har hört hur de gråter
Jag har sett dem, jag har sett hur de sliter i varandra
(Ilse)
De är döda, de bär dödens kyla som klädnad
de är bleka, anletsdragen har suddats ut.

(Villemo)
De skrämmer mig så, de skrämmer mig så,
de kvider i väggarna och klagar i vinden
(Greta)
men de är bara barn, vilsna och rädda barn.

(Nina)
De är glömda, deras minnen är transparanta
De är borta, övergivna och sedan tagna av daga

(Line)
Jag har hört dem, hur de gnäller och gnyr
Jag har rört dem, känns en brinnande köld mot min hud

(Melissa)
De skrämmer mig så, de skrämmer mig så,
de kvider i väggarna och klagar i vinden
(alla) Men de är bara barn, vilsna och rädda barn

(Si) Vad är det de vill?
(Nina) Det är för farligt!
(Line) Ring era föräldrar och be dem hämta er. Prata med er morbror. (de går ut)
(As) Men herregud, alla här är helgalna! Barnspöken?!
(Me) Du sa ju att de där ungdomarna visste något om spökena..
(As) Meh, de försökte ju bara skrämmas. Det finns inga spöken!
(Me) Jag tänker i alla fall snacka med dem! De måste veta något mer.

Dag 4

(ljus upp)

(Selma) -Du menar alltså att din lillasyrra såg barnen...på riktigt!?
(Me) Jag sa ju det!
(Lisette) Hur ska vi kunna tro på det?
(Me) Jag vet att det låter helt sjukt men det är sant, min lillasyrra ljuger aldrig!
(Holly) – Jag tror på henne, min mormor Anna såg ett av barnen en gång. Hon var och lämnade en korg ägg som de beställt från huset. Min mormors mor hade en gård med hönor och annat..
(Henry) Jajaja, skit i mormorsmor, vad hände med spöket??
(Holly) Betjänten skulle gå och hämta pengar och min mormor fick vänta i stora hallen. Plötsligt blev det så kallt så håret på armarna reste sig och där stod en pojke och tittade på henne. Han hade inga ögon..
(Henry) Woho!! (alla hoppar till) Vi kommer att bli rika!
(Christian) Men är du helt knäpp, du skrämde livet ur mig!
(Me) Vad är det med den Östra flygeln egentligen? Vi får inte gå in där.
(Emmy) Jag hörde något om att det är där ingången till katakomberna finns..
(Henry) Kata..? Vem är det?

(Selma) Meh, knäppis!

(Lisette) Katakomber är en slags underjordisk begravningsplats. Min farfar var präst och jag vet att i de gamla kyrkoböckerna skrev man upp allt som hände i området med folk. De som dog, de som fick barn osv. Var folk begravdes med. Finns det katakomber under huset så borde det stå i kyrkoböckerna!

(Melisssa) Var kan jag få tag på dem då?

(Josefin) Mamma säger att det inte finns en bok som inte går att få på fjärrlån..

(Emmy) – Hennes mamma är bibliotekarie..

(Me) Så jag behöver bara gå ner till biblioteket?

(Inez) Det skadar ju aldrig att pröva.

(Henry) Kom igen, vi hänger med... Har jag sagt att jag heter Henry förresten.. (flirtar)

(Johanna) Hehehe.. gängets knäppskalle...

(Inez) Skärp dig Henry!

(under tiden)

(As) Ska du bara ligga och glo hela dagen nu? Det är ju astråiktigt..

(Si) Jag är rädd..

(As) Men kan du rycka upp dig, det finns inga spöken ok?

(Si) Jag såg dem, de finns..

(As) Åhh! Du vill bara ha uppmärksamhet.. nu när inte mamma och pappa är här och kan tjata om din astma.

(Si) Vad du är elak!

(As) Åhh! (går ut)

(spöken dyker upp)

(Cassandra) Signe, var inte rädd för oss, var inte rädd...

(Jonathan) Se inte på oss, vi är så fula. Men vi vill dig inget illa

(Tristan) Där hjärtat satt är frusen sand, där själen vilade är håligheter..

(Julia) Vi är fast här, i gränslandet, i tomheten. Men du är levande och varm.

(Alva) Signe, Signe.. varför har du inte gett dig av!

(Si) De tror inte på mig.. det tror inte på er..

(Konrad) Vi kan bara visa oss för dem med stora hjärtan, vänliga hjärtan.

(Erika) Du har ett varmt hjärta Signe..

(Si) Vilka är ni? Vad heter ni?

(Regina) Vi har glömt vilka vi var, vi har inga namn.. vi är bara gengångare

(Filippa) Hon stal våra minnen, våra namn, våra själar. Hon klöste dem ur våra hjärtan, hon slet dem ur våra ögon. Hon tvingade oss dricka hennes svarta kalla blod och hon slöt in oss i sitt i mörker.

(Alva) Hennes makt kommer från avgrunden, en uråldrig ondska.

(Erika) Nio unga offrade hon, nio själar för två hundra år, och ett liv utan smärta. Det kostar, var tvåhundra år måste hon offra nio barn. Nu är ni fulltaliga...

(Si) Ved menar du? Vi är tre, mina syskon och jag.

(Konrad) Tjänarna, de unga flickorna.. och du... Hon älskar dem med stora hjärtan.

(Jonathan) Du måste fly, ge dig av Signe.. ge dig av innan veckan är slut!

(Julia) "Det som dväljs i mörkret är död och endast död
ondskan spinner klabbig tråd av någons själanöd..

(Regina)

..väver sen ett nät av den med en förbjuden tunga

vita ögon, vita fingrar, fångar själar unga"

(Si) Men ni då, vad hände med er?

(Cassandra) Vi stannar här i evighet, vi stannar här.. Signe hon kommer.... hon kommer, göm dig. Se henne inte i ögonen, se henne inte i ögonen.

(Lilja)
(visar sen upp sig för Signe som vacker och försöker locka henne till sig)
”Se på mig...”

Aldrig – Liljas sång

(Lilja)
Här, där tidlösheten vistas
där själssvärtan bleknat till stoft,
vittrar min skönhet sakta sönder,
tidens tribut krävs nu in.
Aldrig, aldrig, kärlekens träl
aldrig aldrig, förtvivlan i själ.

Nio hjärtan ska jag samla
tillfredsställa Hans lystnad
Frestarens hunger är mäktig
Priset sen skänkes till mig.
Aldrig, aldrig, kärlekens träl
aldrig aldrig, förtvivlan i själ.
(närmar sig Signe som börjar skrika i högan sky, Astrid rusar in och Lilja försvinner)

(As) Signe!! Signe!! Sluta, sluta. Vad är det!? (Signe skriker tills hon svimmar och faller ihop.)
Line, Amelie!!!! Skynda er!
(Si) Nio, vi är nio, vi ska dö, vi ska alla dö!!
(de rusar in och black)

(Astrid sitter och gråter och alla tjänsteflickorna är där och tröstar och tar hand om)
(Melissa in med en stor bok)
(Me) Vad har hänt? Astrid, varför gråter du?
(As) Det är Signe.. hon, hon är galen, jag vet inte vad som hänt.. Hon bara skrek och skrek, och sen föll hon bara ihop. Det var så himla hemskt!
(Melissa vill gå in till Signe)
(Line) Det är ingen idé, hon sover nu.
(Amelie) Vi vakar över henne. Låt henne sova.
(Ilse) Stackars lilla Signe...
(Astrid) Hon skrek något konstigt innan hon svimmade. ”vi är nio, vi ska dö, vi ska alla dö” Vad betyder det Amelie?
(Amelie) Jag vet verkligen inte, jag lovar.
(Me) Vad sa du? Nio?
(As) Ja, nio..
(Me) lyssna nu, här i boken står det att det var nio barn som kom hit till huset. Nio barn kom, och nio försvann.
(As) ..Men vi är ju tre..?
(Greta) Det stämmer inte riktigt, vi är åtta stycken.
(Ilse) Med Signe är vi nio...
(Astrid) Men vad betyder det? Melissa, vad står det mer?
(Ilse) Är det de gamla kyrkoböckerna? Herr Julius blir inte glad!
(As) Skit i honom! Nu läser vi!
(Melissa) Här står årtalen...här! 1815, nio barn flyttar in i huset, två månader senare, en anteckning..

”barnen havfa försvunnit, så tillika husets unga fröken, huset tomt efter genomsökning. Katakomberna i östra flygeln låsta, nyckeln gick ej att finna”
(As) katakomberna, tänk om alla döingarna ligger där nere?
(Greta) Östra flygeln är förbjuden, förbjuden!
(Melissa) Vad ska vi göra?
(As) Jag vill prata med Julius, var är han?
(Line) Han är inte hemma, han kommer sent ikväll. Ni får prata med honom imorgon.
(Amelie) Jag stannar hos er i natt.
(As) Ok då, men imorgon måste vi resa hem. Melissa, ring mamma och pappa!
(Me) Meh, det går inte..
(Nina) Vi har ju sagt det förut, moderniteter fungerar inte här. Ni kan ringa nere i byn imorgon, det finns en telefon på biblioteket.
(Amelie) Jag går in till Signe..
(hon möts av Signe som kommer ut)
(Amelie) Signe, hur mår du?
(Signe) Jag är så himla rädd.. hon kommer och tar mig..oss allihop
(Amelie) Signe lyssna, så länge din storasyster är här så finns det inget som kan skada dig. Hon skulle göra allt för dig.
(Signe) Astrid? Du har fel, hon ville inte ens komma hit från början.. Hon bryr sig inte vad som händer mig..
(Astrid) Signe... Hur kan du säga så..
(Signe) Låt mig bara vara..

(när flickorna vaknar är Signe) borta

(As) Signe? Vakna Melissa!
(Me) Va?
(As) Signe är borta! (rusar ut och kommer tillbaka)
(As) Jag hittar ingen! Julius svarar inte när jag knackar heller.
(Me) Vad ska vi göra?
(As) Vi måste hitta henne. Katakomberna... spökena... besvärjelsen..Allt är mitt fel! Vi måste få tag på nyckeln! Vart kan den vara? Morbror Julius!! Han är ju helkonstig, han har den säkert i sitt rum! Var ska du?
(Me) Jag sticker iväg och pratar med det där ungdomsgänget, de hjälpte mig hitta boken.
(As) Jag då?
(Me) Försök hitta barnspökena..
(As) men..
(Me) Signe trodde på dem, jag tror på Signe.
(As) Okej då!

(Me) hallå!!
(Henry) Ah! Vad du skräms! Du får förstås gärna skrämma mig vilken dag som helst!
(Inez) vad skriker du för?
(Me) Min syrra har försvunnit!
(Selma) vaddå försvunnit?
(Me) Imorse när jag och Astrid vaknade vara hon borta! Vi tror att någon har tagit henne. Astrid försöker hitta barnspökena nu. Vi tror att fröken Lilja finns i huset och lever... och ska offra alla de som arbetar i huset och Signe, så att hon blir odödlig.
Vi tror att hon har tagit henne ner till katakomberna.. och de andra kan vi inte hitta heller..
(Christian) Vi sticker dit och hämtar tillbaka dem! Äh vaddå, hur farligt kan det vara?..
(Holly) Jamen, vi läste ju att nyckeln är försvunnen..
(Lisette) Har du en aning om var den kan vara Melissa? Du har ju ändå bott i huset ett tag nu.

(Me) Astrid tror att morbror Julius har den. Han lämnar nästan aldrig sitt rum så vi behöver en avledande manöver.

(Emmy) Det fixar vi, vi är bäst i världen på avledande manövrar!

(gör högljutt trick, morbror Julius kommer ut och tittar vad det är) Melissa in och letar och kommer ut med nyckeln.

(Me) Ni är bäst! Jag måste sticka och kolla hur det går för Astrid.

(Johanna) Får vi följa med?

(Me) Det kommer att bli jättefarligt!

(Henry) Hurra!

(under tiden)

(As) hallå?.. spökena? Barnspökena? Äsch! Vad håller jag på med? (viskning)

Signe behöver er hjälp.. hallå!! Äh! (gör en ansats att gå)

(Regina) Astrid – vad har du gjort!

(Tristan) Vad har du gjort!

(As) Jag har inte gjort något!

(Erika) Du skulle ha tagit henne härifrån, varför lyssnade du inte på din syster?

(Konrad) Du skulle skyddat henne!

(Alva) Nu har du förlorat henne för evigt.

(As) Nej!

(Amelie och de andra in)

(Astrid) Amelie, Line... vad konstiga ni ser ut...

(Amelie) Hon kallar på oss... vi måste..

(Tuva) Det rycker och sliter..

(Villemo) Det drar och lirkar..

(Ilse) Hennes röst i mitt huvud....

(Miriam) Hennes tankar i min själ..

(Line) Hon kallar oss, hon sjunger i mitt sinne..

(Greta) Vi ska gå, vi ska gå med glädje..

(Nina) Hon lockar oss med sin ljuvliga röst..

(Cassandra) De kommer att dö.. Signe och dessa unga offras i afton.

(Erika) Sen sliter hon ut deras själar och förvarar dem runt halsen i ampuller att giva
Avgrundsfursten.

(Amelie) Vi måste gå till henne..

(Astrid) Är ni galna?! Då dör ni också!

(Amelie) Hennes vilja är för stark, jag kan inte stå emot.. men först.. Astrid, du måste finna svaret..
du måste... lyssna..

(Amelies sång)

Ditt hjärta har glöd

Din vilja är järn

och du älskar precis som vi, det är kärlek som gör dig fri

Din tanke kristall

din själ är eld

och du älskar precis som vi, det är kärlek som gör dig fri

Du bär vårt hjärtas hopp, var modig för Signe

Du bär vårt hjärtas tro, var klartänkt för Signe

Du har mer, än du tror
där i dig, lejonmod.

för du älskar precis som vi, det är kärlek som gör dig fri
Du bär vårt hjärtas hopp, var modig för Signe
Du bär vårt hjärtas tro, var klartänkt för Signe

(Ameli) Tiden är inne... vi går..
(alla ekar) Vi går..

(As) Nej, hjälp mig snälla, säg vad jag ska göra! Jag ber er!
(Konrad) De kan inte höra dig nu.. Hennes röst sjunger för starkt i deras tankar..
(Jonathan) Du måste stoppa besvärjelsen, när den väl satt igång är det för sent.
(Julia) Då måste någon dö, besvärjelsen.. ”det som dvärls i mörkret är död och endast död..”
(As) jag har hört den där ramsan..
(Melissa) Men du har inte hört andra delen. Lyssna här:
”seklers väggar rivas ner, tidens tand ej gnager mer
men somnar fränder av kärlek in, så frälses unga själen din”
(As) vad betyder det?
(Me) Jag vet inte..
(Filippa) Tiden är inne, jag känner det.
(Regina) Ska du hinna, måste du gå..
(As) Hur kommer vi in i katakomberna då?
(Me) Fixat! (visar nyckeln)
(As) Du är bäst!

Finalen

(Melissa och Astrid och gänget letar sig fram i mörkret) De kommer in i ett stort rum där alla tjänsteflickorna och Signe står i en ring, blå eld osv)
-Signe!
(de försöker väcka henne ur transen och de andra också men alla är fast)
(Selma) de går inte att rubba, de är helt fast!
(Astrid) Signe, Signe! Du måste vakna, vakna snälla!!
(Melissa) Titta där!
(Holly) Skynda er och göm er!
(Lilja entré)

”Nu skall jag leva, nu skall jag leva, dessa själaoffer motar Döden
Kraften mig gives, tiden oändlig. Darra, värld, inför mig!”

(Spökbarnen kommer in)

(Alva) Astrid, ser du hennes halsband? Där i förvarar hon våra själar... våra själar..
(Jonathan) När hon blir odödlig så är vi fast här, för evigt..
(Astrid) Signe... jag kan inte bara sitta här! Signe, var inte rädd, jag kommer!
(Melissa) Astrid, vad gör du!?
(Astrid springer fram och kliver in i cirkeln och puttar ut Signe som ramlar bakåt, Melissa fram och drar undan henne.)

(Signe) Astrid!!

(Lilja) Det som dväljs i mörkret.. nej, jag känner det inte..min makt är bruten!
NEEEEEEEEEEEEEEEEEEEJ!! Du! Syster! Frände!

Alla faller bakåt i stor ”explosion” när lugnet lagt sig.. (Lilja)

”Jag besegras och ska dö nu, fränden som somnar av kärlek, systemen som offrade sig.
Jag har aldrig fått bliva så älskad. Han är snart här, tar mig med.. men ännu finns det tid, att ta min hämnd på er, så dö!” (Lilja klöser efter de andra)

(Julia) Halsbandet, våra själar...

(Tuva) Jag hjälper er!

(Line) Tuva akta dig!!!

(Tuva sliter halsbandet av Liljas hals men Lilja får tag i Tuva och dödar henne)

(Tuva faller ihop och Lilja skriker, nu är hin håle här och hämtar henne ner till helvetet..)

(Lilja) Jag gjorde allt ni sa min herre, herre... Herre...mamma, rädda mig!

(Allt blir stilla)

(tjänsteflickorna går gråtande fram till Tuva.

(Line) ”Lilla Tuva, vackra själ”

(Greta) ”Trogaste hjärta, hör vårt farväl”

(Villemo) ”Du är saknad, syster vår”

(Nina) ”Oändligt begråten”

(Ilse) ”Alla framtida år”

(Miriam) ”Kärlek omsluter dig intill döden

(Alla) ”Minnet av dig ska leva i våra hjärtan kvar...vi ska aldrig dig glömma, du kära. Adjö..”

(Ungdomsgänget och spökbarnen dansar till sorgesången.. Ungdomsgänget bär ut Tuva)
Spökbarnen dricker upp sina själar och får frid. Kvar sitter bara systrarna och håller om varandra..)